

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 30.11.2012
COM(2012) 714 final

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

**29. ÅRSBERETNING OM KONTROL MED GENNEMFØRELSEN AF EU-RETEN
(2011)**

{SWD(2012) 399 final}

{SWD(2012) 400 final}

BERETNING FRA KOMMISSIONEN
29. ÅRSBERETNING OM KONTROL MED GENNEMFØRELSEN AF EU-RETTE
(2011)

INDLEDNING

EU kan ikke nå sine politiske mål, hvis medlemsstaterne ikke effektivt gennemfører EU-retten i praksis. Kommissionens og medlemsstaternes respektive ansvarsområder er klart defineret i traktaterne. Medlemsstaterne er ansvarlige for, at EU-retten¹ gennemføres korrekt, og er forpligtede til at gennemføre direktiver korrekt og rettidigt. Kommissionen er ansvarlig for at overvåge medlemsstaternes tiltag og sikre, at de er i overensstemmelse med EU-retten, herunder om nødvendigt indlede formelle retlige procedurer.

Med henblik på en effektiv politikgennemførelse samarbejder Kommissionen med medlemsstaterne om på en effektiv og tilfredsstillende måde at løse problemer og behandle klager fra borgere, virksomheder, ngo'er og andre interessenter vedrørende gennemførelsen af EU-retten, inden den indleder formelle traktatbrudsprocedurer.

Hvis det ikke lykkes at løse problemerne, kan Kommissionen indlede formelle traktatbrudsprocedurer (i henhold til artikel 258 i TEUF²). Disse procedurer kan omhandle forsinket eller ukorrekt gennemførelse af direktiverne eller ukorrekt anvendelse af EU-retten.

Denne årsberetning gennemgår resultaterne inden for en række nøglespekter af gennemførelsen af EU-retten og giver et overblik over strategiske spørgsmål. Resultater og udfordringer i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten fordelt på områder og medlemsstater undersøges i arbejdsdokumenterne fra Kommissionens tjenestegrene, der ledsager årsberetningen.

1. GENNEMFØRELSE AF DIREKTIVER

1.1. Overblik over gennemførelsesarbejdet i 2011

Medlemsstaterne skulle gennemføre flere direktiver i 2011 end i det foregående år (131 mod 111 direktiver i 2010).

Der har været væsentligt flere sager om forsinket gennemførelse i 2011 end i det foregående år. I 2011 indledte Kommissionen 1 185 traktatbrugssager vedrørende forsinket

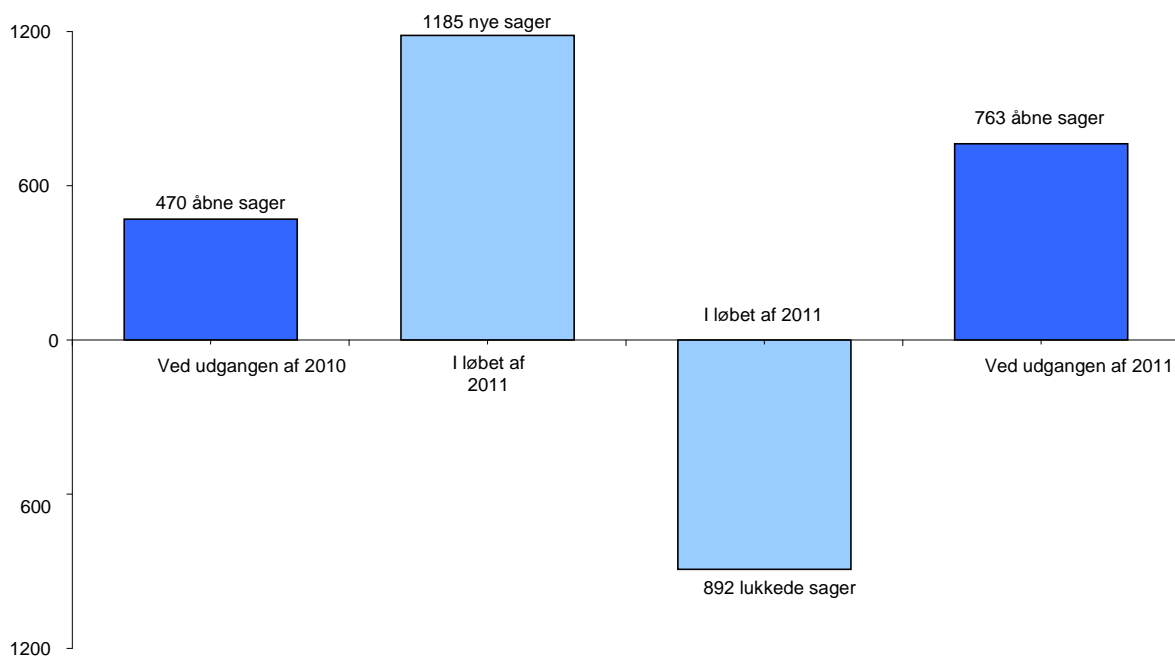
¹ Ved udgangen af 2011 bestod EU-retten af 8 862 forordninger (2010: ca. 8 400) og 1 885 direktiver (2010: ca. 2 000) foruden den primære ret (traktaterne).

² Det skal bemærkes, at der også kan indledes traktatbrudsprocedurer i henhold til andre bestemmelser i EU-retten, f.eks. artikel 106 i TEUF i kombination med artikel 101 eller 102 i TEUF.

gennemførelse mod 855 i 2010 og 531 i 2009. Sammenlignet med udgangen af 2010 var der 763 åbne sager om forsinket gennemførelse ved udgangen af 2011, hvilket udgør en stigning på 60 %. Overvågning af forsinket gennemførelse er et af Kommissionens prioriterede områder³, og Kommissionen pålægger bøder i henhold til den specifikke sanktionsordning, der er fastlagt i artikel 260, stk. 3, i TEUF over for medlemsstater, der ikke gennemfører direktiver rettidigt (nærmere oplysninger i punkt 1.2).

Nedenstående tabel indeholder nøgletal⁴ for traktatbrudsprocedurer vedrørende forsinket gennemførelse indledt af Kommissionen i 2011:

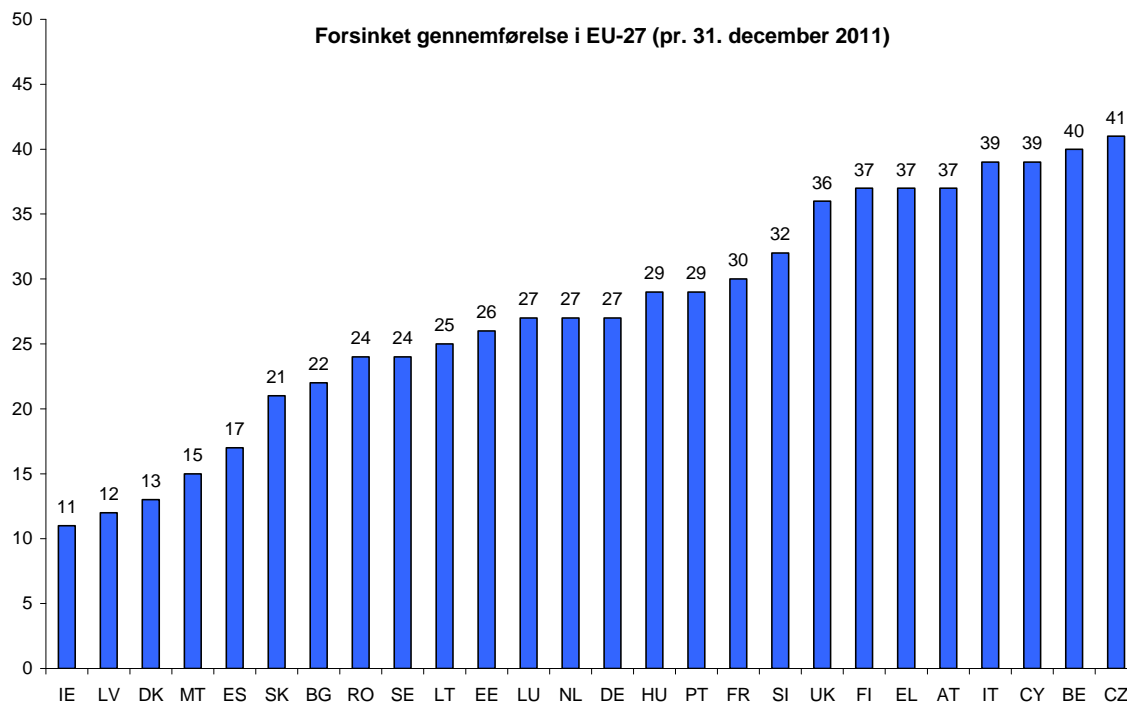
Traktatbrudssager som følge af forsinket gennemførelse i 2011

³ Kommissionens meddelelse om et resultatorienteret Europa – anvendelse af fællesskabsretten, [KOM\(2007\) 502 endelig](#), s. 9.

⁴ Fra summen af åbne procedurer vedrørende forsinket gennemførelse (PFG) fra 2010 og nye PFG fra 2011 ($470+1185=1655$) fratrækkes antallet af lukkede PFG ($1655-893=763$).

Nedenstående tabel viser traktatbrudssager vedrørende forsinket gennemførelse fordelt på medlemsstater⁵:

De tre politikområder, hvor der blev indledt flest traktatbrudsprocedurer vedrørende forsinket gennemførelse i 2011, var transport (240 procedurer), det indre marked og tjenesteydelser (198) og sundhed og forbrugere (164).

Mange af disse sager omhandlede et stort antal medlemsstater. Kommissionen indledte f.eks. procedurer mod 23 medlemsstater vedrørende forsinket gennemførelse af direktivet om energieffektive køretøjer⁶. På samme måde var 22 medlemsstater involveret i traktatbrudssager vedrørende forsinket gennemførelse af direktivet om forvaltning af vejinfrastrukturens sikkerhed⁷, 23 sager omhandlede direktivet om offentlige indkøb på forsvars- og sikkerhedsområdet⁸, og omarbejdningen af direktivet om investeringsinstitutter⁹

⁵ I tabellen nedenfor anføres antallet af traktatbrudssager vedrørende forsinket gennemførelse, som var åbne pr. 31. december 2011, uanset hvilket år traktatbrudssagen blev indledt. Til gengæld viser afsnittet "Gennemførelse af direktiver" i de sider i bilag I, der er forbeholdt medlemsstaterne, hvor mange nye traktatbrudssager vedrørende forsinket gennemførelse der blev indledt mod medlemsstaterne i 2011.

⁶ [Direktiv 2009/33/EF](#) om fremme af renere og mere energieffektive køretøjer til vejtransport.

⁷ [Direktiv 2008/96/EF](#) om forvaltning af vejinfrastrukturens sikkerhed.

⁸ [Direktiv 2009/81/EF](#) om samordning af fremgangsmåderne ved ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet.

⁹ [Direktiv 2009/65/EF](#) om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter).

udløste samme antal sager. Der blev indledt traktatbrudssager vedrørende forsinket gennemførelse mod 12 medlemsstater vedrørende markedsføringstilladelser for lægemidler¹⁰.

1.2. Indbragte sager for Domstolen i henhold til artikel 258/artikel 260, stk. 3, i TEUF

I henhold til artikel 260, stk. 3, i TEUF kan Kommissionen, når den indbringer en sag om forsinket gennemførelse for Domstolen i henhold til artikel 258 i TEUF, fastlægge økonomiske sanktioner uden at skulle afvente en første dom.

Formålet med denne nyskabelse i Lissabontraktaten er at give medlemsstaterne et stærkere incitament til at gennemføre direktiverne inden for de frister, lovgiveren fastsætter, og således sikre en reelt effektiv lovgivning i EU.

Kommissionen indbragte den første traktatbrudssag vedrørende forsinket gennemførelse for Domstolen med anmodning om økonomiske sanktioner i henhold til artikel 260, stk. 3, i TEUF sidst i 2011¹¹. Fem medlemsstater var involveret i ni sådanne beslutninger i 2011: Østrig (1 sag), Tyskland (3), Grækenland (1), Italien (1) og Polen (3). Den pålagte daglige tvangsbøde lå på mellem 44 876,16 og 215 409,60 EUR (der blev ikke anmodet om pålæggelse af faste beløb).

Medlemsstaternes profiler i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene indeholder mere detaljerede oplysninger om de pågældende traktatbrudssager.

2. UKORREKT GENNEMFØRELSE OG UKORREKT ANVENDELSE AF EU-RETEN

Kommissionen gennemfører i sin egenskab af traktatens vogter sine egne undersøgelser med henblik på at indkredse overtrædelser af EU-retten (punkt 2.1.2), men borgere, virksomheder og interessentorganisationer yder et væsentligt bidrag til denne overvågningsopgave ved at indberette mangler i medlemsstaternes myndigheders gennemførelse og/eller anvendelse af EU-retten (se punkt 2.1.1 Klager). Når Kommissionen har indkredset problemer, indledes der bilaterale drøftelser mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat med henblik på så vidt muligt at løse dem i EU Pilots regi.

2.1. Indkredsning af problemer og uformelle løsninger

2.1.1. Klager

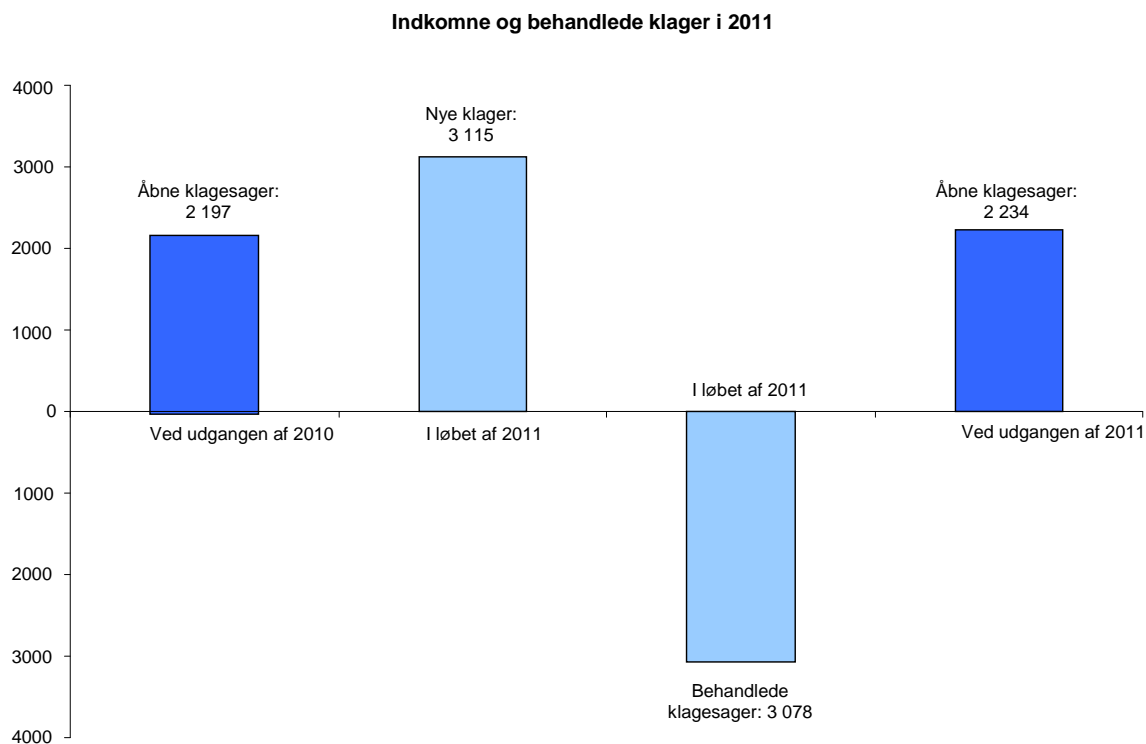
Klager indgives af borgere, virksomheder, ngo'er eller andre organisationer. De behandles i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om forbindelserne med klager i sager om anvendelsen af EU-retten¹², der fastlægger, at Kommissionen skal nå frem til en afgørelse

¹⁰ [Direktiv 2009/53/EF](#) om ændring af [tidligere direktiver], for så vidt angår ændringer af betingelserne i markedsføringstilladelser for lægemidler.

¹¹ Kommissionens [meddelelse](#) om gennemførelse af artikel 260, stk. 3, i TEUF indeholder retningslinjer for Kommissionens anvendelse af artiklen.

¹² [KOM\(2002\) 141 endelig](#) - denne meddelelse er erstattet af [KOM\(2012\) 154](#) af 2. april 2012.

om udarbejdelse af en åbningsskrivelse eller henlæggelse af sagen inden for en frist på højst ét år fra registreringen af klagen. Nedenstående tabel viser nøgledata¹³ for borgeres klager i 2011:

3 115 nye klager – De tre medlemsstater, der var genstand for flest klager, var Italien (386 klager), Spanien (306) og Tyskland (263). Borgere, virksomheder og organisationer indberettede især uregelmæssigheder inden for områderne miljø, det indre marked og tjenesteydelser og retlige anliggender (henholdsvis 604, 530 og 434 klager).

3 078 behandlede klager – Efter en indledende vurdering af over 3 000 indgivne klager i 2011 indledte Kommissionen bilaterale drøftelser med den berørte medlemsstat i forbindelse med 619 klager med henblik på at slå fast, om der var tale om overtrædelser af EU-retten¹⁴. Klager, der førte til bilaterale drøftelser, omhandlede oftest områderne miljø, det indre marked og tjenesteydelser og beskatning og toldunion (henholdsvis 149, 101 og 87 sager forud for indledningen af en retssag). De bilaterale drøftelser med medlemsstaterne finder sted som led i EU Pilot (se punkt 2.1.3).

¹³ Fra summen af åbne klagesager fra 2010 og nye klagesager fra 2011 ($2\,197 + 3\,115 = 5\,312$) fratrækkes antallet af behandlede klager ($5\,312 - 3\,078 = 2\,234$).

¹⁴ De resterende klager er ikke blevet behandlet yderligere, enten fordi EU-retten ikke er blevet overtrådt, eller fordi Kommissionen ikke havde kompetence, eller korrespondancen ikke kunne kvalificeres som en klage. Det skal også bemærkes, at Kommissionen i haste- og undtagelsestilfælde kan beslutte at sende en åbningsskrivelse (artikel 258 i TEUF) til medlemsstaten uden forudgående bilaterale drøftelser.

I andragender til Europa-Parlamentet påpegede borgere løbende mangler i medlemsstaternes anvendelse af EU-retten. Områderne miljø, beskæftigelse, retlige anliggender og grundlæggende rettigheder, regionalpolitik og sundhed og forbrugere var genstand for særlig opmærksomhed fra Europa-Parlamentet. Detaljerede oplysninger om andragender kan findes i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene (del II).

2.1.2. Sager på Kommissionens eget initiativ

Kommissionens indkredser også på eget initiativ potentielle overtrædelser af EU-retten. Som i forbindelse med klager indleder Kommissionen først bilaterale drøftelser med den pågældende medlemsstat med henblik på at nå frem til en hurtig løsning. Der blev indledt 1 271 undersøgelser i 2011. Miljø, transport og beskatning og toldunionen var de tre politikområder, hvor der blev identificeret flest potentielle overtrædelser (henholdsvis 376, 178 og 177 nye sager). Det drejede sig primært om medlemsstaterne Italien, Spanien og Polen (henholdsvis 125, 113 og 81 nye sager).

Kommissionen indledte visse formelle traktatbrudsprocedurer uden om EU Pilot ved at sende en åbningsskrivelse i henhold til artikel 258 i TEUF. Disse undtagelsestilfælde omfattede:

- 20 medlemsstaters tiltag under OIV (*Organisation Internationale de la Vigne et du Vin* – den internationale vinorganisation)
- Den bilaterale aftale mellem Italien og Kina, som fritager indehavere af diplomatpas for visumpligt.

2.1.3. Partnerskab med medlemsstater: EU Pilot

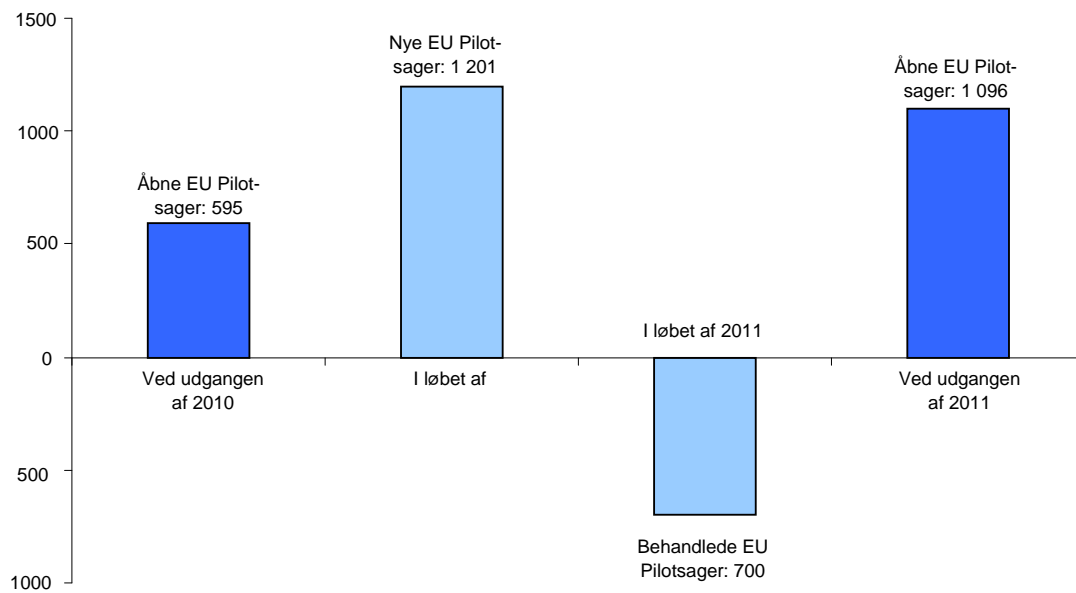
EU Pilot er Kommissionens initiativ og tager sigte på at besvare spørgsmål og finde løsninger på problemer i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten. Det er baseret på en onlinedatabase og et kommunikationsredskab. EU Pilot giver mulighed for at løse problemerne, inden der indledes formelle traktatbrudsprocedurer. Sager bør i princippet behandles inden for 20 uger, og dialogen som led i EU Pilot fremmer en hurtig løsning af problemerne.

Medlemsstaterne er gradvist blevet indfaset i EU Pilot. Ved udgangen af 2011 havde 25 medlemsstater tilsluttet sig, og forberedelserne skred fornuftigt frem i de sidste to lande¹⁵. Nedenstående tabel indeholder nøgletal for EU Pilot¹⁶ for 2011:

¹⁵ Belgien, Polen, Letland og Rumænien tilsluttede sig EU Pilot i januar 2011 fulgt af Cypern i marts. Efter at Frankrig og Grækenland tilsluttede sig i september 2011, var kun Luxembourg og Malta fortsat uden for systemet i 2011.

¹⁶ Fra summen af åbne EU Pilot-sager fra 2010 og nye EU Pilot-sager fra 2011 (1 384+1 201=2 585) fratrækkes antallet af behandlede sager (2 585-804=1 781).

Nyligt åbnede og behandlede EU Pilotsager (2011)

1 201 nye sager i 2011 – Dette tal dækker over 510 klager bekræftet af Kommissionen og 691 nye sager på Kommissionens eget initiativ.

700 sager blev lukket i 2011 – Ud af de 700 EU Pilot-sager i 2011 lukkede Kommissionen 508, fordi medlemsstaten gav et tilfredsstillende svar. Det betyder, at medlemsstaterne løser 72,5 % af sagerne (et fald på 8,5 % i forhold til 2010, hvor det drejede sig om 81 %) ¹⁷.

1 096 sager var stadig åbne – Ved udgangen af 2011 vedrørte de fleste af EU Pilot-sagerne Italien (371), fulgt af Spanien (365) og Tyskland (193). Hvad angår politikområder, var miljø det førende område med 335 åbne sager fulgt af det indre marked og tjenesteydelser (129) og beskatning og toldunionen (117).

Kommissionen lukkede 183 EU Pilot-sager sidste år ved at indlede formelle traktatbrudsprocedurer. Negative resultater af procedurer under EU Pilot forekom hyppigst inden for områderne miljø (49 sager), beskatning og toldunionen (24) og transport (21 afvisninger). Italien, Polen og Spanien var de lande, der var genstand for flest traktatbrudssøgsmål efter behandling af sager i EU Pilots regi (henholdsvis 21, 15 og 14 sager).

Den seneste evalueringsrapport om EU Pilot ¹⁸ indeholder mere detaljerede oplysninger.

2.2. Traktatbrudsprocedurer

Hvis en medlemsstat ikke afhjælper en påstået overtrædelse af EU-retten, indleder Kommissionen en traktatbrudsprocedure i henhold til artikel 258 i TEUF ¹⁹ og kan indbringe sagen for Den Europæiske Unions Domstol (i det følgende benævnt "Domstolen").

Ved udgangen af 2011 var der 1 775 åbne traktatbrudssager ²⁰. Antallet af åbne traktatbrudssager er faldet fra år til år – 2 100 sager i 2010 og næsten 2 900 sager i 2009. Nedenstående tabel viser traktatbrudssager fordelt på medlemsstater og politikområder:

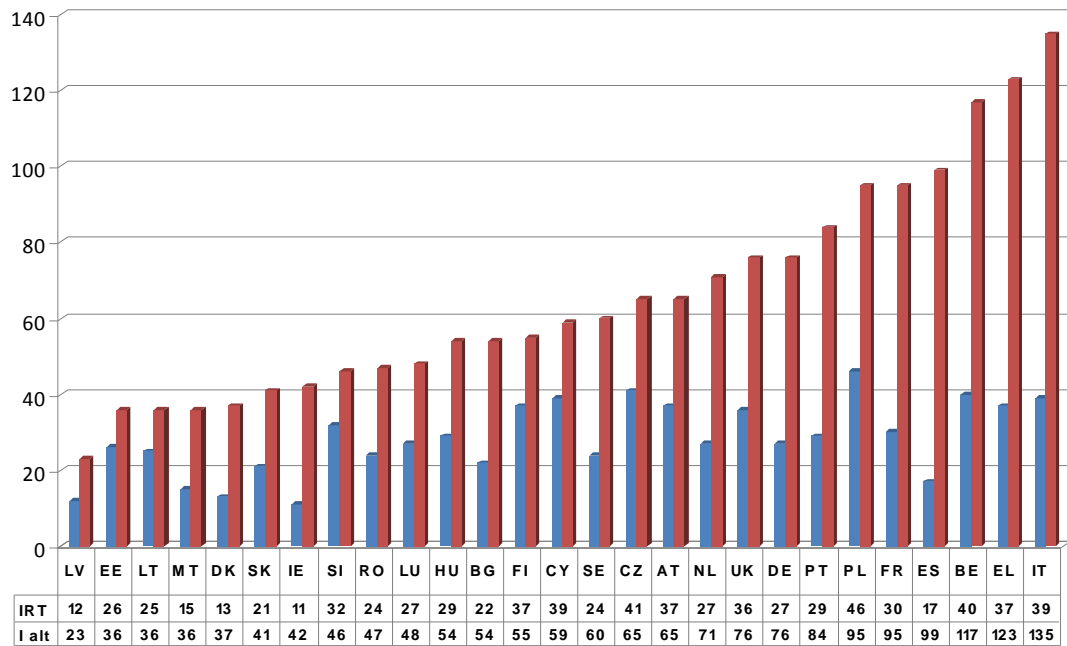
¹⁷ 28. [årsberetning](#) om kontrol med gennemførelsen af EU-retten (2010).

¹⁸ Anden [evalueringsrapport](#) om EU Pilot af 21.12.2011.

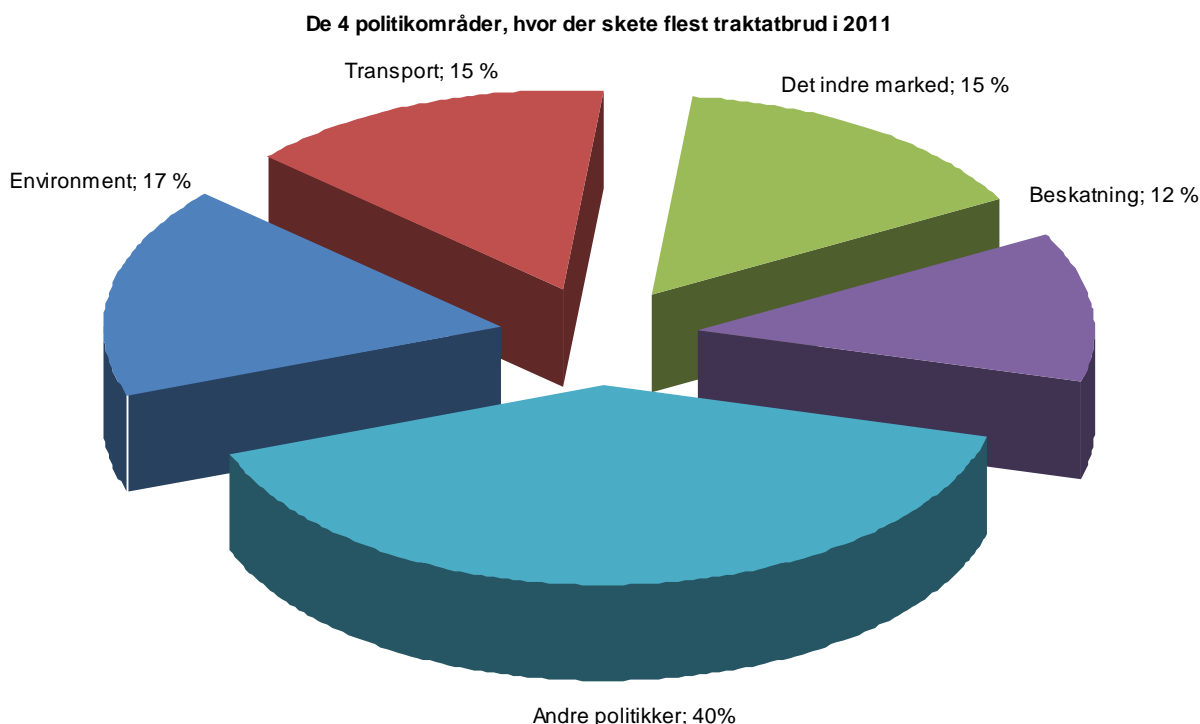
¹⁹ Eller i henhold til andre bestemmelser i TEUF, jf. fodnote 2.

²⁰ Herunder alle procedurer, hvor en medlemsstat mindst har modtaget en åbningsskrivelse fra Kommissionen i henhold til artikel 258 i TEUF.

Antal traktatbrudssager i EU-27 (pr. 31. december 2011)

IRT = traktatbrudssager på grund af forsinket gennemførelse

Drøftelserne mellem medlemsstaten og Kommissionen fortsætter under den formelle traktatbrudsprocedure med det formål at bringe den nationale lovgivning i overensstemmelse med EU-retten. Statistikkerne bekræfter, at medlemsstaterne gør en stor indsats for at afhjælpe overtrædelserne, inden sagen indbringes for Domstolen²¹. I 2011 var situationen som følger:

- Kommissionen lukkede 203 traktatbrudssager efter at have sendt en åbningsskrivelse
- yderligere 167 sager blev lukket, efter at der var sendt en begrundet udtalelse til medlemsstaten, og
- 29 traktatbrudssager blev lukket (eller trukket tilbage fra Domstolen), efter at Kommissionen havde besluttet at indbringe sagen for Domstolen.

I alt 399 traktatbrudssager blev lukket, fordi medlemsstaten påviste, at dens lovgivning var i overensstemmelse med EU-retten. Domstolen afgav 62 domme i henhold til artikel 258 i TEUF i 2011, heraf faldt 53 (85 %) ud til fordel for Kommissionen.

Medlemsstaterne træffer sædvanligvis de nødvendige foranstaltninger for at opfylde Domstolens domme rettidigt. Ved udgangen af 2011 måtte Kommissionen imidlertid fortsætte 77 traktatbrudsprocedurer i henhold til artikel 260, stk. 2, i TEUF, fordi medlemsstaterne ikke havde opfyldt Domstolens domme. De fleste af de pågældende sager vedrørte Grækenland (13), Italien (12) og Spanien (8). Næsten halvdelen af overtrædelserne i henhold til

²¹ Nedenstående tal blev beregnet for sager baseret på klager og sager på Kommissionens eget initiativ og omfatter ikke data om traktatbrudssager vedrørende forsinket gennemførelse, der behandles i punkt I.

artikel 260, stk. 2, i TEUF vedrørte området miljø (36), men der var også nogle få sager inden for områderne det indre marked og tjenesteydelser (10) og transport (8).

Ud af disse 77 sager var 11 ved udgangen af 2011 allerede indbragt for Domstolen for anden gang. Domstolen afsagde kun to domme i henhold til artikel 260, stk. 2, i TEUF sidste år mod henholdsvis Grækenland²² og Italien²³. Principielt pålægger en dom fra Domstolen i henhold til artikel 260, stk. 2, medlemsstaten at betale et fast beløb og/eller en daglig tvangsbøde. Sidstnævnte skal omgående betale det faste beløb og derefter den daglige tvangsbøde, indtil den har sikret fuld opfyldelse af Domstolens første dom.

3. TRAKTATBRUD I DEN POLITISKE PROCES

3.1. Oplysninger om traktatbrud som udløsende faktor

Oplysningerne om medlemsstaternes resultater inden for gennemførelsen af EU-retten inddrages i den politiske proces. Hyppige traktatbrud tyder på, at der kan være problemer med gennemførelsen, som skal løses (f.eks. ved at ændre eksisterende bestemmelser, præcisere fortolkningen af eksisterende love eller muligvis udarbejde nye love). Visse af de strategiske initiativer i Kommissionens arbejdsprogram for 2011 blev udformet specifikt for at løse problemer med gennemførelsen.

- Det nye forslag til retsakt om udstationering af arbejdstagere sigtede mod at forbedre gennemførelsen og anvendelsen i praksis af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere²⁴
- Ifølge forslaget til en ny lovgivningsmæssig ramme for indefrysning og konfiskation af udbytte fra strafbart forhold er flere bestemmelser som følge af den eksisterende uklare lovgivningsmæssige ramme endnu ikke gennemført eller ikke korrekt gennemført i den nationale lovgivning²⁵
- Ifølge initiativet med henblik på at ændre kapitalkravsdirektiverne (CRD IV) forhindrede de mange nationale valgmuligheder og skønsbeføjelser i det tidligere CRD en konsekvent gennemførelse af kapitalkravene i hele Europa²⁶.

3.2. Bedre forberedelse og planlægning af gennemførelsen

Det er afgørende at forstå udfordringerne med gennemførelse og anvendelse af lovgivningen i de tidligere stadier i den politiske udviklingsproces (f.eks. i forbindelse med

²² Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik, [C-407/09](#) (pålæggelse af et fast beløb på 3 mio. EUR).

²³ Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik, [C-496/09](#) (pålæggelse af et fast beløb på 30 mio. EUR).

²⁴ [Køreplan](#) og [forslag](#) til direktiv om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere.

²⁵ [Køreplan](#) og [forslag](#) til direktiv om indefrysning og konfiskation af udbytte fra strafbart forhold.

²⁶ [Køreplan](#) og forslag ([1](#), [2](#)) til ændring af kapitalkravsdirektiverne (CRD IV) 2006/48/EF og 2006/49/EF.

konsekvensanalysen). For at kunne vurdere, om et forslag er fornuftigt, skal Kommissionen på et tidligt tidspunkt have en idé om, hvordan det vil blive gennemført i medlemsstaterne.

Når man ser på de udfordringer, der er forbundet med gennemførelsen, i konsekvensanalysefasen, lettes det videre arbejde med gennemførelsen i de senere stadier. Kommissionen kan støtte de kompetente nationale myndigheders bestræbelser på at sikre korrekt gennemførelse og anvendelse af EU-retten ved at indkredse de største hindringer for rettidig og korrekt gennemførelse af nye (eller ændrede) retsakter og anbefale foranstaltninger til at afbøde disse risici i gennemførelsesplaner.

Kommissionen udarbejdede en række gennemførelsesplaner for strategiske initiativer i 2011, herunder om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug)²⁷, alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet²⁸, ændringer til direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber²⁹ og det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag³⁰.

Andre former for støtte til medlemsstaterne omfatter bilaterale kontakter mellem de nationale myndigheder og Kommissionen, nedsættelse af ekspertgrupper og udsendelse af retningslinjer, håndbøger, fortolkende bemærkninger og arbejdsdokumenter.

3.3. Udveksling af oplysninger – mod en bedre videnbase

Det er afgørende for målsætningerne om intelligent regulering, at borgere og virksomheder forstår, hvordan EU-retten anvendes i medlemsstaterne. I 2011 kunne en langvarig konflikt mellem EU-institutionerne på dette område bilægges. Konflikten vedrørte den måde, hvorpå medlemsstaterne detaljeret skal beskrive, hvordan de gennemfører direktiver i deres nationale lovgivning (jf. afsnit om "Sammenligningstabeller" i de foregående årsberetninger om kontrol med gennemførelsen af EU-retten).

Den løsning, som EU-institutionerne er nået til enighed om, er fastlagt i fælles politiske erklæringer og trådte i kraft den 1. november 2011³¹. I henhold til aftalen kan Kommission fra sag til sag og med den rette begrundelse anmode om, at medlemsstaterne fremsender "*forklarende dokumenter*". Hvis medlemsstaterne finder det hensigtsmæssigt, kan disse dokumenter også fremsendes i form af en sammenligningstabel. Forklarende dokumenter skal illustrere forholdet mellem nationale bestemmelser til gennemførelse og de specifikke bestemmelser i et givet direktiv. Præambelen til direktiverne vil indeholde en betragtning, der henviser til medlemsstaternes politiske tilsagn om at indsende et eller flere forklarende dokumenter til Kommissionen.

²⁷ [KOM\(2011\) 651 endelig.](#)

²⁸ [KOM\(2011\) 793 endelig.](#)

²⁹ [KOM\(2011\) 778.](#)

³⁰ [KOM\(2011\) 121/4.](#)

³¹ Fælles politiske erklæringer om forklarende dokumenter af 28.9.2011 ([EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14](#)) og 27.10.2011 ([EUT C 369 af 17.12.2011, s. 15](#)).

Den første revision, som skal dokumentere, hvorvidt målet med erklæringerne er nået, vil blive gennemført inden den 1. november 2013.

4. KONKLUSIONER

Den korrekte gennemførelse af EU-retten giver stadig anledning til udfordringer for medlemsstaterne. Der er hyppige problemer på de tidligere stadier af gennemførelsen, og forsinket gennemførelse giver anledning til stadig flere problemer. Antallet af sager vedrørende forsinket gennemførelse er steget støt i de seneste tre år, hvilket er en bekymrende tendens. Når Kommissionen indleder traktatbrudsprocedurer, giver medlemsstaten dog sædvanligvis hurtigt meddelelse om sine nationale foranstaltninger.

Problemløsningsmekanismerne fungerer. I 2011 tilsluttede yderligere 7 medlemsstater sig EU Pilot, hvilket fik det samlede antal deltagere op på 25. Problemløsningsdrøftelserne som led i EU Pilot gjorde det muligt rettidigt at afhjælpe næsten to tredjedele af de potentielle traktatbrud i 2011.

Antallet af indledte formelle traktatbrudsprocedurer faldt løbende, og det samme gjorde antallet af sager, der blev indbragt for Domstolen. Det afspejler dels EU Pilots succes, og dels at medlemsstaterne har gjort en stor indsats for at bringe deres lovgivning eller praksis i overensstemmelse med EU-retten efter indledningen af en procedure.

Kommissionen vil som traktaternes vogter fortsat aktivt overvåge gennemførelsen af EU-retten. Eftersom gennemførelsen er afgørende for en vellykket og effektiv politisk beslutningstagning på EU-niveau og en integreret del af Kommissionens dagsorden for intelligent regulering, inddrages oplysninger om resultater af traktatbrudsprocedurer også mere systematisk i den politiske proces, særlig i evalueringer.